

„Realizujeme koncepciu posilnenia populácie pstruha potočného....“

ktorú sme prijali v roku 2017.

K potrebe posilnenia životaschopnej populácie pstruha potočného v našich tokoch bola v minulom roku prijatá koncepcia (Koncepcia posilnenia populácie pstruha potočného v revíroch obhospodarovaných MsO SRZ Trenčín).

Jednou z jej viacerých úloh bola aj podpora prirodzeného neresu, ktorý je v podmienkach našich potokov už takpovediac vzácnosťou, nakoľko sa v nich už nevyskytujú generačné stáda pstruhov potočných. Suchom, znečistením a reguláciou zanikajú aj posledné prirodzené miesta k tomu, aby bol neres vôbec možný. Preto je nutné zamerať pozornosť na posledné vhodné miesta, ktoré sa ešte v našich končinách vyskytujú a pokúsiť sa aspoň čiastočne do týchto vôd prinavrátiť rybu, ktorá bola ešte pred pár rokmi samozrejmosťou, Pstruha potočného.

Jednou z efektívnych možností ako populáciu „potočáka“ podporiť je vysádzanie ikier v očných bodoch, ktoré sú pred vplyvom prostredia chránené špeciálnou krabičkou, ktorá sa označuje ako „Vibert Box“ a je vyrobená z biodegradovateľného materiálu. Vibert box pojme v priemere 900 ikier, z ktorých sa za dobrých podmienok vyliahne 80 %. Tieto krabičky sú uložené v klasických plastových prepravkách, ku ktorým sú pripevnené a obsypané kamením. Takto zostrojené debničky s boxami sú v zimných mesiacoch uložené do potokov, ktoré spĺňajú podmienky k tomu, aby sa začiatkom jari z ikier vyliahol plôdik.

Výhodou takéhoto zarybňovania nie je len finančná efektivita, ale aj to, že pstruhy sa liahnu už v ich prirodzenom prostredí a prvými nádychnami vstrebávajú chemizmus vody, čo je kľúčový faktor k tomu, aby sa neskôr mohol do týchto miest vrátiť k neresu. Takto vyliahnuté ryby majú v sebe pudy divokého pstruha, ktoré v umelých liahňach nezískajú.

Vo štvrtok ráno partia členov MsO SRZ Trenčín prijala „zásielku“ 21 000 ikier v štádiu očných bodov. Počasie bolo ideálne, vonku bolo tesne pod nulou, teplota vody mala 2 °C, debničky s boxmi boli pripravené a ikry sa už pýtali do vody.

Vytipované sme mali dva potoky, ktoré ešte pamätali aj prirodzené ťahy a z jesenných výlovov sa nám pre naše účely javili ako najperspektívnejšie. Ikry v polystyrénovej krabici sme postupne zoznámili s ich novou vodou a tým vyrovnali rozdiel teplôt.

V prvom z nich sme do vhodných kamenistých miest, pod kaskády, osadili 4 debničky v primeraných rozstupoch. V každej z nich sa nachádzali po 3 boxy s ikrami. Miesta sme volili také, aby sme čo najviac zamedzili zanášaniu sedimentom.

Druhý potok sa už tiahol skôr rovinnou krajinou a prúd oproti predchádzajúcemu už nemal takú silu, preto bolo treba dôslednejšie vybrať miesta uloženia. Takéto miesta pre debničky sme našli dve.

Päť krabičiek s boxmi putovalo na samotné štrkovo-piesočnaté dno, kde sú uchytené skobami. Tento systém sme si vymysleli sami, k čomu nás prinútil rámec našich možností na osadenie. Teraz nám ostáva už len kontrolovať ikry, ktoré je potreba preberať, premývať a dúfať v stálosť počasia, vyrovnaného prietoku, čistotu vody a ľudí, ktorých snáď nenapadne vyťahovať tieto

inkubátory z vody ani nijak ich ničiť a poškodzovať.

S myšlienkou zarybňovania týmto spôsobom nás ochotne zoznámili a postupne aj zasvätili rybári z MO SRZ Liptovský Hrádok, ktorí sa jej už štvrtým rokom s dobrými výsledkami venujú, za čo by sme sa im aj touto cestou chceli poďakovať a poslanstvo šíriť ďalej.

Petrov Zdar

Ing. Andrej Masaryk
člen výboru ObO č.1